A. 1839. N°. 19.

DONDERDAG DEN 7den MAART.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 6 Maart 1839.*

Alzoo de navolgende personen zich bij requeste aan den Gouverneur Generaal *ad interim*, hebben gewend, met verzoek om *Brieven van Manumissie* te verleenen, aan de na te melden Slaven, als:

1°. D. J. SCHULTZ, voor de Slaven *George*, *Heintje* en *Johanna*; hem in eigendom toebehoorende.

2°. T. P. KAERSENHOUT, als Straatvoogd over- en voor de Slaven *Henriette* en *Johan*; weleer toebehoord hebbende aan P. M. BROMET.

3°. P. H. ARONS, als Straatvoogd over- en voor den Slaaf *Marias*, weleer toebehoord hebbende aan den Boedel wijlen Z. GOLDMAN.

Zoo is het, dat Zijn Hoog Edel Gestrenge goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, en te roepen al de genen, die vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt en pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd de verzochte *Brieven van Manumissie* verleend worden.

De Gouvernements Secretaris,

G. S. DE VEER.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 3den dezer, het Schip *Wilhelmina Maria*, Kapt. C. VAN DER KES, van Amsterdam (laatst van Lissabon), hebbende 21 dagen reis; Passagiers: de Heeren J. M. Engelberts, Majoor der Artillerie, R. O'Ferrall en D. Aletrino.

Den 4den, de Engelsche Sleep *Pembroke*, Kapt. John Blagrove, van Demerary, hebbende 4 dagen reis; Passagier: Mejufvrouw Jane Cruden.

UITGEKLAARD.

Den 4den dezer, het Schip *Sophia Maria*, Kapt. H. J. Andreas qq., lading: 393 vaten Suiker, 50 balen schoone Katoen, en 4 kisten Indigo.

Idem, het Schip *Concordia*, Kapt. J. H. Witt qq.; lading: 315 vaten Suiker, 28 balen schoone- en 1 baal vuile Katoen en 3535 pond oud Koper.

Den 5den, het Schip *Zaandam*, Kapt. L. H. Singer; lading: 264 vaten Suiker, 86 balen schoone- en 1 dito vuile Katoen, 28 vaten Rum, 12 stukken Letterhout, 32 kisten Arraroet, 1 Var Lemoenstp en 1 dito Lokusgum.

Idem, het Schip *Maria*, Kapt. J. D. Bos; lading: 229 vaten Suiker. — Allen naar Amsterdam.

Publieke Veilingen.

Departement der *Onbeheerde Boedels en Weezen.*

Door den Vendumeester M. A. KEIJSER.

Dingsdag, 5 Maart 1839.

1°. De Koffij en Kacao Plantaadje *TYROL*, gelegen aan de rivier *Saramacca*, met derzelver *SLAVEN, GEBOUWEN* en verder *TOEBEHOOREN*, aankomende den Boedel MARIA E. ROTHE Wed. JOHN EVANS. — Niet geveild.

2°. Het *HUIS* en *ERF*, In. E. No. 333, in de *Heere Straat*, aankomende den Boedel J. C. RAENEL. — *f* 205. — E. J. S. STIJGER.

3°. Het *HUIS* en *ERF*, La. E. No. 276, in de *Prince Straat*, aankomende den Boedel BLANCA van DAVILAAR. — *f* 885. — J. P. CAFARES.

4°. Het bloote *ERF*, in de *Wanica Straat*; aankomende den Boedel J. J. van HEIJNINGEN. — *f* 220. — J. HELB.

In de BURGERLIJKE STAND alhier, zijn ingeschreven, als:

BEVALLEN: Den 15den, Februarij 1839, Lunette Cohen Lobatto, Echtgenoot van Daniel Coronel, *zoon*. — Den 25den, Regina Charlotte Niehenke, *dochter*. — Den 5den, Christina Henriette Kemwil, *zoon*. — Den 6den, Johanna Bassano, *dochter*. — Den 9den, Saraatje van Ducesse van Meijer, *zoon*. — Idem, Gerardina Johanna van Snijders, *zoon*. — Den 10den, Charlotte Rincke, Echtgenoot van Jan Adolf Frederik Stiecling, *zoon*. — Idem, Louise Salomons, Echtgenoot van Jacques Lionprons, *zoon*. — Den 13den, Maria Magdalena Nieuwland, *dochter*. — Den 15den, Finette Tabor, *d.* — Den 16den, Susanna Cardina Muller, Echtgenoot van J. W. Becker, *zoon*. — Den 20sten, Louise Maria Jacot des Combes, *zoon*. — Idem, Helena Maria Bankier, *zoon en dochter*. — Idem, Maria Susanna Palmbaum, *dochter*. — Den 22sten, Hendrina van der Sandet, *zoon*. — Idem, Mimie Hispanum, *dochter*. — Idem, Rebecca Rueno de Mesquita, Echtgenoot van Mordechay de la Parra, *dochter*. — Den 24sten, Henriette Elisabeth Constantia, *dochter*. — Den 26sten, Christina Margaretha Tiesdorff, Weduwe Hendrik Frangois Schijndel, *dochter*. — Den 28sten, Johanna Paulina Petit, *dochter*.

JEVENLOOS GEBOREN: Den 19den Februarij 1839, een Kind van het Vrouwelijk geslacht van Johanna Gesina Reiziger.

OVERLEDEN: Den 1sten Februarij 1839, Isaac Haagcorp Cohen, oud 30 jaren. — Den 2den, Samuel Jacob Polak, oud 44 jaren. — Den 5den, Philippina Alexandrina, dochter van Jan Hendrik Zeegelaar en Christina Louisa Böhm, oud 4 jaren. — Den 7den, Christina Nicolai, oud 22 jaren. — Den 8sten, Johanna Frederica Louisa Snijders, oud 1 jaar en 9 m. — Den 9den, Jan Tuin, oud na gissing 53 j. — Den 10den, Isaac Baruch Louzada, oud 50 j. — Den 11den, Elisabeth Jacoba, dochter van Willem Theodorus Krieger en Lucretia Maretha Kaersenhout, oud 1 jaar en 7 maanden. — Idem, Mozes Henriques Cotino, oud 59 j. — Idem, Anna Catharina Wohlfart, oud 43 j. — Den 12den, Christiaan François, zoon van Henriette Wilhelmina Meetster, oud 1 jaar en 8 maanden. — Idem, Willem Frederik, zoon van Susanna Rebecca Godefroy, oud 3 jaren. — Idem, Lodewijk Hendrik Lourensan, oud 14 jaren en 10 maanden. — Idem, Jacob Scheib, oud 28 jaren. — Idem, Judith Solis Weduwe Jacob Pereira, oud 62 jaren. — Den 21sten, Jacques Lambertus de Bije, oud 53 jaren. — Idem, Beaty Rose de Lyon, oud circa 85 j. — Den 22sten, Johannis Adolf, zoon van Johanna Henriette Kummel, oud 5 j. — Den 26sten, Charles Ottevaere, oud 23 jaren. — Idem, Abrahatte Adriana van der Bilt, oud 16 jaren. — Idem, Maria Adolphina, dochter van Jaba van Fafergy, oud 6 maanden. — Den 27sten, Shine Thomson, oud 19 jaren.

ADVERTISSEMENTEN.

(11533) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 8sten Maart 1839, des voormiddags om *negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden, uit welgemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

De *helft* in het *HUIS* en *ERF* gelegen aan de *Keizer Straat*, bekend onder La. D. No. 165 Oude Wijk, en La. E. No. 126 Nieuwe Wijk; aankomende P. J. NOIZEUX.

Voorts: *MEUBELAIRE GOEDEREN*; aankomende W. H. R. T. KRUIJTHOFF.

Paramaribo den 2 Maart 1839.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

(11536) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, *belast met de vervolging der nalatige Belastingschuldigen*, zal op Vrijdag den 8sten Maart 1839, des voormiddags om *negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden, uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

De Slavin *Sabonne*, aankomende MACHIEL ISAK DE VRIES.

De Slaven *Johannes* en *Januarij*; aankomende E. M. F. WATSON.

De Slavin *Antje*; aankomende A. S. van BREUKELERWAARD.

Paramaribo den 2 Maart 1839.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

(12443) Van wege het Collegie van Commissarissen voor het Departement der *Onbeheerde Boedels*, wordt bij deze ter kennisse van de daarbij belanghebbende gebragt, dat de Ingerende KURATOR bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, en als zoodanig beheerende de Boedel A. E. DE GROOT, Weduwe wijlen G. GISIUS, zich aan het Kollegie heeft geadresseerd ter bekoming van autorisatie om het Saldo-Kas van de meile van voormeld Departement gedevolveerden en geliquideerden Boedel A. DE GROOT, als executeur van den Boedel A. E. DE GROOT, Wed. G. GISIUS over te doen schrijven; zullende wanneer daartegen geene oppositien mogte inkomen, door welgemeld Collegie, na verloop van *zes* weken, daarop worden gedisponeerd, als regtelijk vermeenen zal te behooren.

Paramaribo den 6 Maart 1839.

De Ingerende Secretaris,
F. C. COBLIJN.

F. J. BINZ,

(12440) Heeft ontvangen per Kapt. J. G. AKKES, en biedt te koop aan:

WITTE GAREN *ATLAS* DRIL, Satinet en Engelsch Leder, Laken, Drap Reuvien en Duap d'Ete in soorten, Rokken, Jassen, Vesten en Regenmantels, WIT GEBLOEMD NETELDOEK en GEBRUIKTE HOOFDDOEKEN, Calico's, Jaconnets, Poolbonten, Lemenas, Salempoeris, Bielefeldsch en Osnabrugs Linnen, Hooge en lage Mans en Jongens Schoenen, Dames Schoenen en Pantoffels.

Fijne Engelsche Tafelmessen en Vorken, Penemessen en Schaven, Bootlantaarns, Nachtspiegels, Lampetkannen en Kommen, Tulbandvormen, Nesten Trommels, TAFEL LAMPEN, BALLONS en GLAZEN, Wandwaschbakken, Presenteerbladen, Kandelaars, Snuiters en Flesschenbakjes, Theekistjes, Broodmandjes, Tafelbellen, enz., enz.

IN VOORRAAD:

Champagne, Madera- en Rhijn Wijn, Pispoiter en Roode Wijn in kisten en bij het dozijn, Selterswater in heele en halve

kruikjes, Likeuren, witte Brandewijn en Cognac, COMPOSITIE KAARSEN en meer andere *GOEDEREN.*

Paramaribo den 6 Maart 1839.

WM. MEIJER

(11540) Heeft ontvangen per Kapitein HAASNOOT:

Beste *AARDAPPELEN*, Boter, Kaas, Patent- en Genua Olie, STOFFERS, SCHEIJERWERK,

Tuin-, Neteldoeken en diverse STUK-GOEDEREN, SPIJKERS, IJZERWAREN, Timmer en Gemalen KRIJT, VERF-WAREN, Roode- Rhijn- en Madera Wijn en Likeuren.

Paramaribo den 6 Maart 1839.

(11493) De ondergeteekende verzoekt zeer vriendelijk, al die genen welke tot *heden* aan hem verschuldigd zijn, om voor *ultimo* dezer maand, betaling te komen præsteren, zullende na expiratie van dien tijd, de nalatigen in regten worden verfolgd.

Paramaribo den 6 Maart 1839.

P. W. WERLE.

(12438) HEDEN NAMIDDAG ten 4 ure, *VENDU*, ten huize naast den Heer L. G. FONSECA Fz., aan het *Kerkplein.*

Paramaribo den 7 Maart 1839.

Vermist:

(11532) Eene *KOE* met haar *KALF* een der Horens van de Koe is afgesaagd, die dezelven heeft opgevangen en bij den ondergeteekende laten terug bezorgen, zal het gewone Vanggeld genieten.

Paramaribo den 6 Maart 1839.

CHARLES EDW. SANCHES.

(10575) CAREL - AUGUST WERGES verzoekt

Mengelwerk.

Isoline de Valmont.

(Een tafereel uit de revolutie te Parijs in 1830.)

Onder de talrijke, welke in de salons te Parijs in 1830 de aandoenlijkste menschelijke hartstogten wekten, onderscheidde men in het bijzonder Isoline de Valmont.

De moeder van Isoline heette van Montmorency en was de afstammeling van een der edelste maar tevens hovaardigste geslachten der Fransche aristocratie. Zij werd in een klooster opgevoed, doch had hetzelve naauwelijks eenige maanden verlaten, toen zij, bij gelegenheid van den wijnoogst, op het kasteel eener tante van moederszijde den heer de Valmont leerde kennen, die niet van hooge geboorte was en slechts een bescheiden vermogen aan eene goede opvoeding paarde. Hij beminde mejuffer de Montmorency en bemiddelde elkander en huwde in stilte. Gedurende eenigen tijd bleef dit geheim verborgen, maar het werd eindelijk ontdekt en deze ontdekking door rampspoeden en ellende gevolgd.

Bij alles, wat men tegen dit huwelijk had, kwam nog, dat de Valmont bekend was als tot de republikeinsche partij te behooren. Zonder eene enkele franc te bezitten, en met de vooruitzichten behaftende, welke de jonge vrouw aan hunnen ondergang gaven. Doch ook hunne zeden waren niet bestand tegen het geweld der tegenspoeden. Zij leefde alleen tot dat zij voor de eerste reize moeder werd, en was juist een jaar gehuwd toen zij ten grave daalde.

De Valmont was weleer wrevelig, stuurhoofdig en wraakzuchtig van aard, doch sedert zijn huwelijk was hij, door den invloed zijner liefderijke gade, de zachtheid zelve. Dan de engel, welke hem bezielde, was nu verbannen, hij stond gereed met zichzelven en zijne bestemming te versoenen. IJdel, trotsch en baatzuchtig, wenschte hij door eene verbindtenis met het huis van Montmorency zijne eerzuchtige hoopbogten te bereiken, en, ofschoon in deze zijne verwachting te leur gesteld, door de verbreede vijandschap der ouders zijner echtgenoote, vertrouwde hij intusschen, dat de tijd den tegenzin zou verminderen en zijne gade weldra de vroegere genegenheid en regten weder verwerven. Maar deze hoop verdween voorkommer; de ouders weigerden zelfs het moederlooze kind hunner dochter te zien.

De Valmont had zijne vrouw innig en met geestdrift bemind, haar overlijden verbitterde hem de diepste smart, maar dezelve was voorbijgaande. Met eene aan zijne geaardheid eigene wanhoop, zocht hij zijne droefheid door buitensporigheden en ligtmisserijen te lenigen.

In zijne vroegste jeugd was hij zeer tot het spel geneigd en werd nu, door die zucht gedreven en om gemakkelijk aan den kost te komen, een speler van beroep, en speelde niet ongelukkig. Gedurende hare kindschheid had Isoline daarvan geen besef, maar tot jaren van onderscheid gekomen zijnde, bezwoer zij hem ernstig, dit schandelijk en gevaarlijk handwerk te verlaten. Dan hij hoorde haar aan, zuchtte, verontschuldigde zich met de lange gewoonte, de onmogelijkheid om iets anders bij de hand te nemen, en volgde de oude loopbaan.

Isoline weende bitterlijk in het verborgene, want zij beminde haren vader teederlijk, en beproefde eene poging te wagen, ten einde, door middel van haar muzikalisch talent, het brood voor hun beiden te winnen. Zij bezat daarenboven eene bijzonder schoone en zuivere stem, en wilde, door in bijzondere en openlijke concerten mede te werken, alles aanwenden, om een eerlijk, hoe karig het dan ook ware, levensonderhoud voor haren vader en zichzelve te winnen.... Bij elk, aan wien zij hare voornemen openbaarde, vond zij bescherming, en het karakter van de Valmont, zoo geheel in tegenstelling met hare bruidschat en de steeds voortduurende vijandschap harer grootouders, wekten voor haar de grootste belangstelling. Zij werd in elk gezelschap bewonderd en was de ziel van haren huiselijken kring.

Het was op den morgen van den 29 July, een der laatste revolutie-dagen in Frankrijk, toen de dooden van beiden zijden nog onbegraven op de straten lagen, daar de overwinning nog niet beslist had of de aanvallers dan wel de verdedigers met lauwren zouden bekranst worden.

Nog wapperde de witte vlag op de torentjes der Luiseren. Karel X, met roem en eene erfenis, die meer en meer onder hem wegsmolt.

Met de aan hare vrouwelijke landgenooten eigen geestdrift, hielp Isoline de zusters der liefdadigheid bij het verzorgen der slagtoffers, en gelukwenschte in het stille hart, wanneer zij zich met levensgevaar had begeven.

Des avonds trok haar hoofd gelaat, hierdoor het zien van zoo veel droevige voorwerpen meerder gaat, de opgewondenheid van den geneesheeren, welke haar kende, tot zich, en bij riep haar dringend aan, zich naar huis te begeven.

Op zijn aanhouden verliet zij het hôtel Dieu, en nam eenen omweg, ten einde de strijdende partijen te vermijden, totdat de Rue St. Honoré door beiden bezet was. Om de kogels te ontgaan, die om haar snorden, sloeg zij eene afgelegen straat in, maar ook daar werd gevochten. In weerwil van den dikken kruitdamp, ontdekte zij twee vijanden, die elkander hevig aanvielen. Bij eene plotseling verandering van houding, herkende zij beiden gelaat. De een was haar vader, en zijn tegenstander een jong officier van de garde du corps, met wien zij kortelijk verloofd was.

De pistool van de Valmont was op de borst van zijne partij gericht; met ijlhoofdige spoedigheid vloog zij naar de strijdenden en poogde het vuurwapen te grijpen. Haar vader keerde zich om; door den spoed zijner beweging ging de pistool af, en de kogel drong in het hart van Isoline. Zij slaakte eenen diepen zucht, strekte de armen naar haren vader uit en stortte dood aan zijne voeten.

De Valmont was buiten zichzelven, toen hij ontwaarde, dat het warme bloed, hetwelk zijne kleederen besproeidde, dat van zijne hemdierbare en liefderijke dochter was. In den beginne wilde hij het niet gelooven, doch toen hij van de vreeselijke waarheid maar al te zeer overtuigd werd, stortte hij in rampzalige bewusteloosheid op het lijk neder.

Den zondag na de revolutie werden een aantal lijken op het kerkhof van Père la Chaise begraven. De volksmenigte, die daarvan getuige was geweest, had zich reeds verwijderd, en in de kapel, welke op het hoogste gedeelte van het kerkhof staat, vierde men eene lijkdienst. Dezelve werd bijgewoond door eenen man, die, naar het scheen, den grenspaal der menschelijke ellende bereikt had, en door de geringste bijkomende ontroering sterven moest of krankzinnig worden.

Men kon het hem aanzien, dat hij niet ouder dan vijf en veertig jaren was; zijn hoofd hing hem op de borst, zijn rug was gekromd, en zijn haar geheel en al grijs; zijne oogen stonden dof en waren onafgebroken op de lijkbaar gevestigd.

Hij werd, daar hij niet staan kon, door twee jonge lieden ondersteund. Toen het lijk in het graf zou worden nedergelaten, scheen hij plotseling tot zichzelven gekomen. Hij zag woest in het rond, hief zich regt in de hoogte, sprong, met eenen wanhopigen schreeuw, eenige schreden voorwaarts, en viel op den grond, om niet weer op te staan — hij was dood.

Deze man was de Valmont. Van het oogenblik, dat hij zijne dochter verloor, had hij getreurd, als iemand, die geene hoop heeft. Hij behoorde tot de heillooze school, welke den heelenden balsem der Christelijke godsdienst versmaadt. — Wat bleef hem dus over?

Het bleek, dat hij tot de ijverigste bewerkers van den opstand tegen Karel X behoorde, doch niet voor Isoline, wier liefde hem niet onbekend was, zijne plannen voorzegen had. Zijne partij triomfeerde, doch hij was daardoor de moordenaar van zijn kind geworden, en had daaraan zijn leven ten offer gebragt.

De Grafkombe van Richard Leeuwenhart.

De nasporingen onder bestuur van den heer A. Deville hebben te Rouaan, op den 25sten Juny II. eene allerbelangrijkste oudheidkundige ontdekking ten gevolge gehad. Onder den vloer van de hoofdkerk dier stad heeft men op twee voeten diepte, het Beeld gevonden, dat de graftombe van Richard Leeuwenhart versierde, benevens de doos, die het hart van dien vorst bevat.

Het beeld is volkomen in gouden staat en is een half, voet lang. Richard Leeuwenhart wordt voorgesteld, als op de graftombe uitgestrekt liggende, rustende met de voeten op eenen slapenden Leeuw. Dit beeld werd ter linkerzijde van het altaar gevonden, op dezelfde plaats, waar weleer de graftombe van Richard stond.

Indien men de jaarboeken van Normandie mag gelooven, stond die graftombe in een hek van zilver, hetwelk, in het midden van de XIII eeuw, verkocht werd, om het losgeld van den heiligen Lodewijk te betalen.

De graftombe van Richard Leeuwenhart, zal in de kapel van de H. Maagd weder opgerigt worden, ter zijde van die der beide Dämboise's en tegenover die der twee Brezés, die door den heer Ubaud op zoo bewonderenswaardige wijze zijn herstelt.

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.